

Cecilia Heikkilä

RÄVEN
OCH
MULLVADEN
EN SPÖKHISTORIA

BONNIER
CARLSEN

LÄNGST UTE PÅ EN UDDE, inklämda
mellan havet och en hed, låg det två hus
alldeles för sig själva. Där bodde en räv
och en mullvad.

På sommaren kom gäster från stan och flög drake och badade i havet. Det var ljus och livat ända in på nätterna, och mullvaden var med på allt. Men räven hade inte tid. Den stannade uppe och bakade skorpor och kokade marmelad till alla som ville ha.

Men knappt hade man blinkat förrän alla åkte hem, och snart var räven och mullvaden ensamma igen. Bara några drakar fladdrade i vassen som bortglömda spöken. Marmelad och skorpor staplades på höjden i rävens skafferier.

En dag for en hurven vind över udden. Den gick rakt genom pälsen, och räven rös.

Sedan rullade dimman in. Den var tjock och grå och fick spindelnäten att glittra i ljungen.

Och med det var sommaren slut.

”Då ses vi hos dig ikväll”, sa mullvaden.

